

непередбачуваність змін перевищують здатність підприємства оперативно адаптуватися до них.

Література

1. Іванова К., Овечкіна О., Солоха Д., Морєва В., Белякова В., Балакай О. Планування маркетингу. Навч. посібник. К.: Центр навчал. літератури, 2019. 352с.
2. Семенюк С. Маркетингове планування діяльності підприємств. *Галицький економічний вісник*. 2010. № 1(26). С. 84-92.

УДК 336.143:502.131.1

В. В. Греськів, Н.С. Тимошик

БЮДЖЕТНІ ІНСТРУМЕНТИ ПІДТРИМКИ ПРОЄКТІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

V. V. Hreskiv, N.S. Tymoshyk

BUDGETARY INSTRUMENTS FOR SUPPORTING SUSTAINABLE DEVELOPMENT PROJECTS IN TERRITORIAL COMMUNITIES

Ефективний регіональний розвиток неможливо забезпечити у разі спрямування місцевого бюджету лише на поодинокі будівельні об'єкти, не інтегровані у стратегічні плани розвитку території. Фінансування інфраструктури без оцінки її реального впливу на соціально-економічні показники призводить до нераціонального використання бюджетних ресурсів. Наприклад, повне освоєння коштів на спорудження транспортного об'єкта, який фактично не генерує транспортних потоків, не забезпечує позитивного ефекту для регіону. Ключовим індикатором результативності має бути не факт витрачання бюджетних коштів, а досягнення вимірюваних результатів: скорочення часу логістичних операцій, зростання пасажиропотоку, підвищення енергоефективності чи екологічної безпеки тощо.

У сучасних умовах фінансування проєктів сталого розвитку повинно здійснюватися з урахуванням відповідності стратегічним документам різних рівнів.

Важливим напрямом є підтримка проєктів об'єднаних територіальних громад, включно з проєктами міжмуніципального співробітництва. Механізми співфінансування громад сприяють мобілізації локальних ресурсів, удосконаленню інфраструктури та підвищенню інституційної спроможності місцевого самоврядування.

Концептуальну основу формування таких підходів визначає Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року (затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385). Документ заклав три стратегічні цілі, що формують логіку фінансування сталого розвитку:

Підвищення конкурентоспроможності регіонів.

Основний акцент — посилення ролі міст як драйверів розвитку, поширення ефектів міського зростання на навколишні території та ефективне використання внутрішніх ресурсів регіонів.

Територіальна соціально-економічна інтеграція та просторовий розвиток. Йдеться про зменшення диспропорцій, забезпечення безпечного життєвого середовища, розвиток міжрегіональної співпраці та підтримку територій зі складними умовами розвитку.

Ефективне державне управління у сфері регіонального розвитку.

Передбачено децентралізацію, модернізацію системи стратегічного планування, покращення координації між секторами політики та інституційне зміцнення регіональних структур.

Узгодженість місцевих бюджетних програм із вищезазначеними стратегічними цілями дозволяє забезпечити системність регіональної політики, орієнтацію на вимірювані результати та прозорість використання публічних коштів. Практика провідних регіонів України свідчить, що саме ті громади, які впроваджують програмно-цільовий підхід та застосовують індикатори результативності, досягають стійкішої динаміки розвитку.

Література

1. Стратегії розвитку Тернопільської області на 2021-2027 роки. URL: <https://surl.li/ytciif>
2. Тимошик, Н., Расшивалов, Д., Тарасенко, І. та Великих, К. (2025). Управління надзвичайними ситуаціями в управлінні ризиками: підходи до подолання фінансових викликів. Міжнародний журнал економічних наук , 15 (1), 1-13. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/50113>
3. Вовченко, О. (2023). ESG-стратегія як основа управління ризиками сталого розвитку в банках. Економіка та суспільство, (50). URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-85>

УДК 657

Р.В. Данишук

(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЕТАПИ ОБРОБКИ Й ОПРИЛЮДНЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

R.V. Danyshchuk

ORGANIZATIONAL STAGES OF PROCESSING AND PUBLISHING FINANCIAL STATEMENTS OF AN ENTERPRISE

Процес обробки й оприлюднення фінансової звітності підприємства представляє собою низку послідовних етапів, спрямованих на формування достовірної, повної та своєчасної фінансової інформації. Цей процес починається з відображення господарських операцій у первинних документах, які є підставою для подальшого бухгалтерського обліку. Наступним кроком є аналіз, оцінка і визнання цих операцій у системі бухгалтерського обліку. Далі дані переносяться до Головної книги, що дозволяє структурувати інформацію за обліковими рахунками.

Після цього здійснюється закриття рахунків доходів і витрат та визначення фінансових результатів за звітний період. На основі цих даних складається оборотно-сальдовий баланс, який лягає в основу для формування основних форм фінансової звітності. Підприємство складає такі ключові звіти, як Баланс, Звіт про фінансові